

Ödet

av

Ella Liljeqvist

Ödet fick syn på ännu en flicka vandrande på trottoaren i den grådaskiga morgonen på väg till skolbyggnaden. Ödet kom ihåg henne. Hon var den blyga.

I det lilla samhället han nu besökte fanns inte så många som var blyga, här kryllade staden av extroverta, humoristiska personligheter med framgångsrika öden. Ödet hade inget emot flickan, han kände henne inte alls. Det är bara så att det måste finnas någon blyg i byn, likaså måste det finnas någon med humor, någon argsint, någon med kort stubin, någon skvallerkärning och någon gammal dam som ger godis åt barnen. Annars skulle alla vara lika, och det såg ödet som otroligt tråkigt.

Varför Ödet valt just denna flicka till den tystlåtna i byn visste han inte. Ödet visste dock vad det betyder att bli vald till blyg. Den människans öde slutar aldrig såsom man vill. Blyghet gömmer känslorna, förtrycker sinnena. Med blyghet kommer osäkerhet, och med osäkerhet kommer rädsla. Han såg på medan flickan drog jackan tätare omkring sig och skyndade på stegen mot skoldörren.

Celine ska hålla en presentation inför sina klasskamrater, och hon hatar det. Det finns inget värre än att behöva stå inför en publik och redogöra något. Hennes scenskräck har präglat en stor del av hennes skolgång, med de där jäkla grupparbetena och presentationerna i varenda kurs.

Regnet piskar henne i ansiktet, hon känner paniken komma smygande längs den tomma gatan. Hon är nära på att vända om och gå hem igen då hon kommer på sitt löfte. Den här dagen skulle ju bli vändpunkten. Hon lovade ju sig själv att gå upp dit och hålla sin presentation.

Hon stannar och bara lyssnar på regnet i några sekunder. Hon tar några djupa andetag och känner stressen sakta rinna av henne. Hon börjar gå igen. Mer bestämt denna gång. Hon ska visa dem. Hela hennes liv har hon varit den blyga. För vad? Ingenting.

Hon går snabbare. Trots att hon nästan kan känna ödets ögon i nacken då hon tar de sista stegen mot skolan står hon emot. Hon står emot sitt öde. Nu ska hon visa att hon kan göra vad hon vill. Det är nu hon ska utmana ödet.